

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับในท่วงการแล้วว่า การดำเนินงานใดก็ตามหากได้มีการเตรียมการที่ดี เพื่อรองรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ย่อมดีกว่าดำเนินการไปเรื่อย ๆ รอให้เกิดปัญหาแล้วจึงแก้ไข การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทำให้สิ้นเปลืองเวลา งบประมาณ และต้องใช้งบประมาณมากเกินไป ด้วยเหตุนี้ความคิดเกี่ยวกับการวางแผนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงานรับผิดชอบและปฏิบัติงานกระจายอยู่ทั่วทุกส่วนของประเทศ ทำให้มีผลกระทบต่อประสานงาน การดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและของรัฐบาล หากไม่มีระบบการวางแผนที่ดี จะทำให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไม่เป็นไปตามทิศทางที่พึงประสงค์และขาดความต่อเนื่อง จะเห็นได้ว่า รัฐบาลได้พยายามกำหนดนโยบายในแผนต่าง ๆ ทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในอันที่จะพัฒนาระบบการวางแผน อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียว (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป.)

กระทรวงศึกษาธิการมิใช่มีภาระและหน้าที่ในการจัดการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีภาระและหน้าที่ในการจัดการศาสนา และการวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2528 คณะรัฐมนตรีจึงได้อนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงระบบบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ ใน 2 ระดับ คือ ระดับกระทรวงกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายและแผน และระดับจังหวัดให้มีคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ต่อมาเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2532 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เปลี่ยนเป็นคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด โดยมีสำนักงาน

ศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่วางแผน การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ตามนโยบายและแผนงานของกระทรวงและกรมต่าง ๆ ในระดับจังหวัด ประสานงานการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อดำเนินการตามแผน ติดตามประเมิน ผลงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของแผน รวมทั้งให้บริการต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด ตลอดจนดำเนินการตามที่กระทรวง กรม เขตการศึกษา หรือจังหวัดมอบหมาย (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป.)

สำหรับการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจในการวางแผนดังกล่าวไปสู่ส่วนภูมิภาค จึงสั่งการให้ จังหวัดทุกจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) และแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดเป็นประจำ ทุกปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อระดมสรรพกำลังจากแหล่ง ทรัพยากรทางการศึกษา มาช่วยจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดให้มีความ เป็นเอกภาพ คือ มีการประสานแผนพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และให้ การพัฒนาเป็นไปอย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น ดังนั้น ผู้บริหารการศึกษาในระดับจังหวัดจะต้องมีความรู้ เรื่องการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เพื่อประสานงานการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม จังหวัด ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เมื่อพิจารณาสภาพและการดำเนินงานการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการ วัฒนธรรมจังหวัด ในส่วนรวมยังมิได้มีการดำเนินการอย่างจริงจัง จึงมีผลให้การวางแผน พัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของชาติในส่วนรวมยังไม่ประสบผลเท่าที่ควรเพราะ ขาดการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดอย่างจริงจังนั่นเอง เนื่อง จากการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดมีความสำคัญไม่น้อยกว่า การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระดับชาติ กล่าวคือ การวางแผน พัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระดับชาติให้แนวนโยบายและทิศทางในการพัฒนา ให้เป้าหมายในการรับนักเรียน และจัดสรรงบประมาณเป็นส่วนรวมเท่านั้น ส่วนการวางแผน การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดจะช่วยในเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรเพื่อ

การศึกษาระดับชาติไปยังจังหวัดได้อย่างเสมอภาค และช่วยชี้ให้เห็นแนวทางของการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดได้ชัดเจนและละเอียดขึ้นตามสภาพของจังหวัดที่แท้จริง ตลอดจนสามารถวางแผนหาจุดเน้นในการแก้ไขปัญหาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดได้เหมาะสม เพราะประเทศไทยมีอาณาบริเวณกว้างขวาง ลักษณะและสภาพการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน ลักษณะและความรุนแรงของปัญหาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของแต่ละจังหวัดจึงแตกต่างกันออกไปด้วย และเมื่อพิจารณาในการเตรียมการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดประจำปี หรือการวางแผนปฏิบัติการประจำปีแล้วจะยิ่งเห็นว่า การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดยังมีความสำคัญมากเพราะการดำเนินงานในการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ชนบท และเป็นการบริการทางการศึกษาที่ให้เปล่า โดยเหตุผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดมีความสำคัญ และจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนกว่าการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระดับชาติ อย่างไรก็ตามแม้กระทรวงศึกษาธิการจะได้มอบหมายให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดมาหลายปีแล้วก็ตาม การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากมีปัญหาในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดอยู่เนือง ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยดังนี้

ผลการวิจัยตามโครงการวิจัย เพื่อพัฒนาการวางแผนพัฒนาการศึกษาระดับจังหวัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529) พบว่า การวางแผนของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับจังหวัดยังขาดทิศทางร่วมกัน ขาดความเชื่อมโยงต่อเนื่องระหว่างแผนการศึกษาระดับต่าง ๆ กล่าวคือ ไม่มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาที่เป็นแผนรวมของจังหวัดที่ช่วยประสานการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ซึ่งมีผลสืบเนื่องมาจากโครงสร้างการบริหารและการวางแผนการศึกษายังไม่เอื้ออำนวยต่อการวางแผน และการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ที่อยู่ภายในจังหวัด การบริหารยังมีลักษณะรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาที่จัดทำในระดับจังหวัดจึงมีลักษณะเป็นงานประจำ เพื่อเสนอของบประมาณ มิได้เป็นการจัดทำแผนงานโครงการที่เป็นการพัฒนาอย่างแท้จริง นอกจากนี้รายงาน

การติดตามผลการฝึกอบรมการวางแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมแบบบูรณาการ
ในระดับจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531) เกี่ยวกับ
อุปสรรคและปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป พบว่าผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาการศึกษา
การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดและผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความเห็นว่า การวางแผนพัฒนา
การศึกษาในระดับจังหวัดนั้นยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมหลาย
ประการที่เป็นอุปสรรค กล่าวคือ

1. แม้ว่าผู้บริหาร จะเห็นด้วยกับหลักการเกี่ยวกับองค์การวางแผนระดับจังหวัด
แต่ก็เห็นว่า เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ ทั้งนี้สาเหตุมาจากกระขบการจัดสรรงบประมาณของแต่ละ
กรมซึ่งจัดสรรให้หน่วยงานในสังกัดโดยตรงไม่จำเป็นต้องผ่านจังหวัด กระทรวงศึกษาธิการและ
กรมต่าง ๆ ไม่ได้ใช้แผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัดประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ดังนั้น
ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารระดับจังหวัด ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องจึงไม่เห็นความสำคัญของการจัด
ทำแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัด

2. คณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดแต่ละคน
มีงานประจำในหน้าที่หลักมากจนไม่มีเวลาที่จะมาร่วมดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา
และศิลปวัฒนธรรมจังหวัดได้อย่างเต็มที่

3. ไม่มีศูนย์สารสนเทศรวมของจังหวัด การวางแผนแต่ละครั้งจึงต้องแบ่งงานรวบรวม
ข้อมูลให้ผู้ที่มาจากแต่ละสังกัดรับผิดชอบ

4. การใช้ทรัพยากรร่วมกันในการดำเนินงานตามแผน ก็ยังไม่เป็นการบูรณาการ
ที่แท้จริง เพราะแต่ละหน่วยงานสถานศึกษามีระเบียบข้อบังคับเป็นตัวกำหนด ซึ่งในทางปฏิบัติ
ไม่เอื้อต่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้เป็นเพราะปัญหาเกี่ยวกับระบบบริหารการศึกษา ซึ่งยังไม่มี
การกระจายอำนาจที่แท้จริงไปยังส่วนภูมิภาค ประกอบกับผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัดยังไม่เห็น
แนวทางการใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ดังนั้นแม้ว่าจะมีนโยบายระดับชาติกำหนด
เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และในระหว่างหน่วยงานสถาน-
ศึกษาไว้ก็ตาม แต่ก็ยังมีได้มีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวที่เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง
และสามารถถือเป็นกรณีตัวอย่างที่จะช่วยให้ผู้บริหารการศึกษาในระดับจังหวัดได้ตระหนักและเห็น
แนวทางในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และสามารถนำมาดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่าง
แท้จริงได้

จากเรื่องราวต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด มีความสำคัญและมีปัญหาตลอด แม้ในปัจจุบันจะมีคณะกรรมการต่าง ๆ ดำเนินการวิจัยเพื่อหาทางแก้ไขปัญหานี้ แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ เนื่องจากข้อมูลมีไม่เพียงพอ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะนักวิชาการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด จึงตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และสนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7 และเหตุที่เลือกทำการวิจัยเฉพาะเขตการศึกษา 7 ก็เนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการได้เลือกจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นหนึ่งใน 5 จังหวัดและเป็นจังหวัดที่ตั้งสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 7 เป็นกลุ่มตัวอย่างของโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการวางแผนการศึกษาฯ กอปรกับจังหวัดนครสวรรค์ที่ผู้วิจัยปฏิบัติราชการอยู่ก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่ขึ้นอยู่ในเขตการศึกษา 7 จึงได้เลือกทำการวิจัยเฉพาะเขตการศึกษานี้ โดยคาดหวังว่าจะเป็นข้อมูลช่วยในการแก้ไขปัญหานี้ในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรมจังหวัดให้บรรลุเป้าหมาย อันจะส่งผลกระทบไปถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7

ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7 ตามขั้นตอนการวางแผน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการวางแผน
2. ขั้นตอนการวางแผน
3. ขั้นตอนการนำแผนไปปฏิบัติ
4. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล
5. ขั้นตอนการปรับแผนหรือทำแผนใหม่

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด หมายถึง แผนพัฒนาการศึกษาระยะ 5 ปี และแผนพัฒนาการศึกษาประจำปี
2. ประธานคณะกรรมการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด หมายถึง ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หรือกรณีที่มีผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด 2 คน ให้หมายถึง ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดที่รับผิดชอบงานฝ่ายแผนงานและติดตามประเมินผล ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด
3. คณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด หมายถึง ผู้แทนหน่วยงานสถานศึกษาในจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำแผนของหน่วยงานและสถานศึกษานั้น ๆ จำนวนไม่เกิน 13 คน ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด
4. เลขานุการคณะกรรมการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด หมายถึง หัวหน้าฝ่ายแผนงานและติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด
5. เขตการศึกษา 7 หมายถึง อาณาเขตที่รวมหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบต่อการดำเนินงานทางการศึกษา โดยแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และปริมาณงานการศึกษาของเขต ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์
6. การวางแผน หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเลือกวิธีดำเนินการของหน่วยงานหรือองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ต้องการ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามขั้นตอนต่อไปนี้
 1. ขั้นการเตรียมการวางแผน ครอบคลุมกรรมการการจัดตั้งหน่วยงานวางแผน กำหนดวิธีการวางแผนและการจัดเตรียมข้อมูลที่ใช้ในการวางแผน
 2. ขั้นการวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย

วิธีการดำเนินงาน และงบประมาณ รวมทั้งการจัดทำรายละเอียดแผนงานโครงการ

3. ขั้นการนำแผนไปปฏิบัติ เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการ โครงการจัดให้มีการประสานงาน การจัดสรรทรัพยากร การนิเทศ กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน
4. ขั้นการติดตามและประเมินผล เป็นการติดตามและประเมินผลตามช่วงเวลาที่ได้กำหนดไว้ทั้งการประเมินระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นสุดแผน
5. ขั้นการปรับแผนหรือทำแผนใหม่ เป็นขั้นตอนของการทบทวนโครงการและแผน เพื่อวินิจฉัยว่าจะต้องมีการปรับ ยกเลิก หรือดำเนินการต่อไปตามเดิมในช่วงการจัดทำแผนใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ จะได้ข้อความรู้เกี่ยวกับปัญหาในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงระบบการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้เกี่ยวข้องในการวางแผน 3 กลุ่ม คือ
 - 1.1 ประธานคณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7 จังหวัดละ 1 คน รวม 8 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย
 - 1.2 เลขาธิการคณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7 จังหวัดละ 1 คน รวม 8 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย
 - 1.3 คณะทำงานวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 7 จังหวัดละ 2 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รวม 16 คน รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งสิ้น 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) แบ่งเป็น

2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด

2.2 แบบวิเคราะห์เอกสาร ใช้วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับปัญหาในการวางแผนการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสัมภาษณ์ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) หาค่าร้อยละ (percentage) และหาค่าความถี่ (frequency)

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิเคราะห์เนื้อหา

4.3 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. การรายงานผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ